

423

**Beschikking van de Minister van Justitie van
12 augustus 1991, houdende plaatsing in het
Staatsblad van de tekst van het Besluit
emissie-eisen stookinstallaties Wet inzake de
luchtverontreiniging (Stb. 1987, 164), zoals dit
laatstelijk is gewijzigd bij koninklijk besluit van
5 juli 1991, Stb. 354**

De Minister van Justitie,

Gelet op artikel V van het koninklijk besluit van 5 juli 1991, Stb. 354;

Besluit:

De tekst van het Besluit emissie-eisen stookinstallaties Wet inzake de luchtverontreiniging (Stb. 1987, 164), zoals dat laatstelijk is gewijzigd bij besluit van 5 juli 1991, Stb. 354 in het Staatsblad te plaatsen als bijlage bij deze beschikking.

's-Gravenhage, 12 augustus 1991

De Minister van Justitie,
E. M. H. Hirsch Ballin

Uitgegeven de *zevenentwintigste* augustus 1991

De Minister van Justitie,
E. M. H. Hirsch Ballin

HOOFDSTUK 1. ALGEMENE BEPALINGEN

Artikel 1

In dit besluit wordt verstaan onder:

- a. wet: de Wet inzake de luchtverontreiniging (Stb. 1981, 411);
- b. inrichting: een inrichting die behoort tot een krachtens artikel 19, eerste lid, van de wet aangewezen categorie;
- c. vergunning: een vergunning als bedoeld in artikel 20, eerste lid, van de wet;
- d. kolen: steenkool of uit steenkool vervaardigde vaste brandstoffen, bruinkool en geperste bruinkool;
- e. zware stookolie: zware stookolie en andere minerale oliën in de zin van de Wet op de accijns van minerale oliën (Stb. 1964, 207);
- f. gasolie: gasolie in de zin van de Wet op de accijns van minerale oliën;
- g. vloeibare brandstoffen: brandstoffen, die bij een temperatuur van 293 Kelvin en een druk van 101,3 kiloPascal in vloeibare toestand verkeren, daaronder begrepen andere minerale oliën in de zin van de Wet op de accijns van minerale oliën, welke bij genoemde temperatuur en druk niet vloeibaar zijn;
- h. gasvormige brandstoffen: brandstoffen die bij een temperatuur van 293 Kelvin en een druk van 101,3 kiloPascal in gasvormige toestand verkeren;
- i. LPG: vloeibaar gemaakte petroleumgassen als bedoeld in artikel 2a van het Heffingenbesluit brandstoffen luchtverontreiniging (Stb. 1972, 307);
- j. aardgas van standaardkwaliteit: aardgas, waarvan de onderste verbrandingswaarde 31,75 MJ per normaal-kubieke meter is;
- k. rookgas: het mengsel van gassen met de vaste of vloeibare stoffen die zich daarin bevinden, dat bij het verbruik van brandstoffen vrijkomt en dat naar de buitenlucht wordt afgevoerd;
- l. stookinstallatie: een stookinstallatie behorende tot een inrichting, waarin brandstoffen worden gebruikt, daaronder begrepen de bij de installatie behorende voorzieningen voor de reiniging van het rookgas;
- m. bestaande stookinstallatie: een stookinstallatie met betrekking waartoe voor 29 mei 1987 vergunning is verleend tenzij na dat tijdstip, anders dan ter voldoening aan dit besluit, de combinatie van brander en vuurhaard door een andere is vervangen of aan die combinatie wijzigingen zijn aangebracht die met nieuwbouw overeenkomen dan wel de stookinstallatie geheel is vervangen;
- n. gasturbine-installatie: een stookinstallatie, bestaande uit een gasturbine, waarin een vloeibare of een gasvormige brandstof wordt gestookt, met een bijbehorende ketel waar de verbrandingsgassen van de gasturbine doorheen gevoerd worden teneinde warmte over te dragen aan een medium dat niet in contact treedt met die gassen en waarin al of niet een brandstof wordt gestookt en waarbij geen danwel nagenoeg geen extra lucht voor de verbranding wordt toegevoerd;
- o. zuigermotor: een stookinstallatie, bestaande uit een toestel waarin een door verbranding verkregen gasmengsel een zuiger in beweging brengt voor de aandrijving van een werktuig;
- p. warmte-inhoud van een hoeveelheid brandstof: de op de onderste verbrandingswaarde betrokken hoeveelheid energie die bij verbranding van die hoeveelheid brandstof vrijkomt;

- q. thermisch vermogen: de warmte-inhoud van de maximale hoeveelheid brandstof die per tijdseenheid kan worden toegevoerd aan een stookinstallatie;
- r. belasting: het deel van het thermische vermogen, waarbij de stookinstallatie daadwerkelijk wordt bedreven;
- s. ISO-luchtcondities: een temperatuur van 288 Kelvin, een druk van 101,3 kiloPascal en een relatieve vochtigheid van 60 procent;
- t. motorrendement: het procentuele aandeel van de warmte-inhoud van de toegevoerde brandstoffen, dat bij de hoogste belasting waarbij de zuigermotor continu kan worden bedreven, bij ISO-luchtcondities in arbeid wordt omgezet;
- u. gasturbinerendement: het procentuele aandeel van de warmte-inhoud van de toegevoerde brandstoffen, dat bij de hoogste belasting waarbij de gasturbine continu kan worden bedreven, bij ISO-luchtcondities in netto-arbeid wordt omgezet;
- v. ontzwavelingspercentage: de verhouding, uitgedrukt in procenten, van enerzijds het verschil tussen de met de brandstof toegevoerde massahoeveelheid zwavelverbindingen en de met het rookgas uitgeworpen massahoeveelheid zwavelverbindingen, berekend als zwavel, en anderzijds de met de brandstof toegevoerde massahoeveelheid zwavelverbindingen, eveneens berekend als zwavel;
- w. elektriciteitscentrale: inrichting voor de produktie van elektrische energie die geheel of nagenoeg geheel bestemd is voor het openbare elektriciteitsnet;
- x. raffinaderij: een inrichting voor de raffinage van aardolie;
- y. lichte stookolie: lichte stookolie in de zin van de Wet op de accijns van minerale oliën;
- z. vaste brandstoffen: brandstoffen die niet gasvormig of vloeibaar zijn in de zin van dit besluit;
- aa. procesfornuis: een stookinstallatie die in hoofdzaak gebruikt wordt voor andere doeleinden dan het verhitten van water of stoom, het opwekken van kracht, dan wel van een combinatie daarvan;
- bb. rookgasdebiet: de volumehoeveelheid rookgas per tijdseenheid, uitgedrukt in m³ per uur.

Artikel 2

Dit besluit is van toepassing op:

- a. zuigermotoren waarin gasolie of gasvormige brandstoffen met uitzondering van LPG, dan wel mengsels daarvan, worden gestookt, gebruikt voor de aandrijving van:
 - 1°. een elektrische generator of gascompressor in een installatie voor warmtekrachtkoppeling onderscheidenlijk in een warmtepompinstallatie, of
 - 2°. een pomp of een compressor die continu wordt gebruikt voor het bedrijven van een installatie, welke blijkens de vergunning ontworpen is voor een jaarlijkse bedrijfstijd van tenminste 5000 uur, met uitzondering van bestaande zuigermotoren en zuigermotoren die blijkens de daarvoor geldende vergunning bestemd zijn voor het onderzoeken, beproeven of demonstreren van experimentele verbrandingstechnieken of technieken ter bestrijding van de uitworp van zwaveldioxide, stikstofoxiden en stof;
- b. andere stookinstallaties dan zuigermotoren, waarin brandstoffen, uitgezonderd gas verkregen door vergassing van kolen, en brandstoffen vervaardigd uit huishoudelijke afvalstoffen of bedrijfsafvalstoffen die naar aard en samenstelling met huishoudelijke afvalstoffen overeenkomen, worden gebruikt, met uitzondering van:

1°. stookinstallaties die bestemd zijn voor het drogen of behandelen van voorwerpen of materialen door middel van rechtstreeks contact met verbrandingsgas;

2°. cokesovens;

3°. stookinstallaties voor vloeibare of gasvormige brandstoffen met een vermogen, berekend op de bovenste verbrandingswaarde van de brandstof, kleiner dan 2,5 MW;

4°. stookinstallaties die blijkens de daarvoor geldende vergunning bestemd zijn voor het onderzoeken, beproeven of demonstreren van experimentele verbrandingstechnieken of technieken ter bestrijding van de uitworp van zwaveldioxide, stikstofoxiden en stof;

5°. gasturbines en gasturbine-installaties, waarvan het jaarlijks aantal bedrijfsuren of het netto-asvermogen niet meer bedraagt dan 500 uur respectievelijk 1 MW;

6°. stookinstallaties die blijkens de daarvoor geldende vergunning bestemd zijn voor de verbranding van chemische afvalstoffen in de zin van de Wet chemische afvalstoffen (Stb. 1976, 214) of van bedrijfsafvalstoffen die naar aard en samenstelling met huishoudelijke afvalstoffen overeenkomen;

7°. installaties voor de vergassing van kolen.

Artikel 3

Degene die een inrichting drijft waarin zich een stookinstallatie bevindt waarop dit besluit van toepassing is, draagt er zorg voor dat de voorschriften, bij of krachtens dit besluit gesteld, worden nageleefd.

Artikel 4

1. Voor de berekening van de uitworp van een stookinstallatie wordt de massaconcentratie aan zwaveldioxide, stikstofoxiden of stof in het rookgas herleid op rookgas met een volumegehalte aan zuurstof van:

a. ingeval het een stookinstallatie voor vaste brandstoffen betreft: 6 procent;

b. ingeval het een andere stookinstallatie dan bedoeld onder a. betreft: 3 procent.

2. Voor de berekening van de uitworp van een stookinstallatie geldt als het volume van het rookgas het volume bij een temperatuur van 273 Kelvin en een druk van 101,3 kiloPascal, na aftrek van het volume van het erin aanwezige water, berekend als waterdamp.

3. Voor de berekening van de uitworp van een stookinstallatie wordt de massaconcentratie aan stikstofoxiden in het rookgas berekend als massaconcentratie aan stikstofdioxide.

Artikel 5

1. Voor de vaststelling van het thermische vermogen van een stookinstallatie wordt, behoudens tegenbewijs, uitgegaan van het in de vergunning vastgelegde vermogen.

2. Voor de vaststelling van het gasturbinerendement en het motorrendement wordt, behoudens tegenbewijs, uitgegaan van het door de fabrikant gegarandeerde gasturbinerendement onderscheidenlijk motorrendement.

Artikel 5a

1. Het rookgas dient gecontroleerd via een of meer schoorstenen te worden geloosd.

2. De hoogte van de schoorsteen van stookinstallaties waarvoor op of

na 29 mei 1987 vergunning is verleend, moet zodanig worden berekend, dat er geen gevaar bestaat voor gezondheid en milieu.

Artikel 6

1. Indien twee of meer stookinstallaties, niet zijnde afzonderlijk gedreven gasturbines, gasturbine-installaties waarop artikel 20 van toepassing is of zuigermotoren, binnen een inrichting zodanig zijn gelegen, dat de rookgassen via één schoorsteen worden geloosd, of blijkens de vergunning op technisch en economisch aanvaardbare wijze via één schoorsteen kunnen worden geloosd, dient dit samenstel van stookinstallaties als één stookinstallatie te worden aangemerkt.

2. Het eerste lid is niet van toepassing op bestaande stookinstallaties voor kolen of gasvormige brandstoffen.

3. Het eerste lid is op bestaande stookinstallaties voor zware stookolie slechts van toepassing indien het stookinstallaties betreft, waarvoor na 1 januari 1975 vergunning is verleend en het aandeel van zware stookolie in de warmte-inhoud van de aan een stookinstallatie toegevoerde brandstoffen meer dan 50 procent bedraagt.

Artikel 7

1. Een stookinstallatie voor vaste brandstoffen of zware stookolie die is uitgerust met voorzieningen voor de ontzwaveling van rookgassen, mag bij het optreden van zodanige storingen in die voorzieningen dat het vereiste ontzwavelingspercentage niet wordt gehaald:

a. indien de waarde van de emissie-eis met betrekking tot zwaveldioxide wordt overschreden, gedurende ten hoogste 72 achtereenvolgende uren en voor ten hoogste 240 uren in totaal per kalenderjaar in bedrijf blijven;

b. indien de waarde van de emissie-eis met betrekking tot zwaveldioxide niet wordt overschreden en gedeputeerde staten voor die stookinstallaties voor dit soort voorvallen in de vergunning een bepaalde periode hebben vastgesteld, gedurende die periode in bedrijf worden gehouden.

2. Bij een voorval als bedoeld in het eerste lid, aanhef en onder a, of aanhef en onder b, dienen onverwijld de daarvoor in aanmerking komende maatregelen te worden genomen om aan de storing een einde te maken.

3. Van het voorgevallene en van de genomen maatregelen dient terstond melding te worden gedaan bij gedeputeerde staten die de vergunning voor de stookinstallatie hebben verleend.

Artikel 8

1. Een stookinstallatie die, als gevolg van een storing in haar functioneren, niet met inachtneming van de eisen die ten aanzien van de uitworp van stikstofoxiden, onderscheidenlijk stof, bij of krachtens dit besluit zijn gesteld, kan worden gebruikt, mag, indien gedeputeerde staten voor die installatie voor dat soort voorvallen in de vergunning een bepaalde periode hebben vastgesteld, gedurende die periode, in bedrijf worden gehouden.

2. Op een voorval als bedoeld in het eerste lid, zijn artikel 7, tweede en derde lid, van overeenkomstige toepassing.

Artikel 9

1. Onverminderd het bepaalde in artikel 13, eerste lid, onder b, c en d, en 17, vijfde lid, onder a, bedraagt bij gelijktijdig gebruik van verschillende brandstoffen in een stookinstallatie de uitworp van zwaveldioxide,

stikstofoxiden en stof met het rookgas niet meer dan het gemiddelde, berekend naar het aandeel in de warmte-inhoud van de toegevoerde brandstoffen, van de uitworp die met toepassing van dit besluit dan wel het Besluit zwavelgehalte brandstoffen (Stb. 1988, 415) voor elke brandstof afzonderlijk zou zijn toegestaan in een stookinstallatie met hetzelfde thermische vermogen.

2. Bij toepassing van het eerste lid op een stookinstallatie waarin het aandeel van vaste brandstoffen en zware stookolie in de warmte-inhoud van de toegevoerde brandstoffen minder bedraagt dan 30% van het totaal en minder is dan 300 MW, gelden de eisen met betrekking tot het ontzwavelingspercentage gesteld in hoofdstuk 2 niet.

3. In afwijking van het eerste lid geschiedt de vaststelling van de toegestane uitworp aan zwaveloxiden:

a. bij een bestaande stookinstallatie als bedoeld in het tweede lid, op basis van een emissie-eis van 700 mg/m³ voor vaste brandstoffen en van 1700 mg/m³ voor zware stookolie;

b. bij een stookinstallatie als bedoeld in het tweede lid, waarvoor op of na 29 mei 1987 vergunning is verleend en waarvan het thermisch vermogen 400 MW of minder bedraagt, op basis van een emissie-eis van 700 mg/m³ voor vaste brandstoffen en van 1000 mg/m³ voor zware stookolie.

Artikel 10

1. Indien ten aanzien van rookgassen die via verschillende schoorstenen naar de buitenlucht worden afgevoerd, tezamen één eis met betrekking tot de uitworp van zwaveloxiden of stikstofoxiden is gesteld, dan geldt die emissie-eis voor de gemiddelde uitworp via die schoorstenen.

2. De middeling bedoeld in het eerste lid dient te geschieden naar rato van volumeverdeling van de rookgassen over de schoorstenen.

HOOFDSTUK 2. EMISSIE-EISEN

§ 1. Algemeen

Artikel 11

1. Een stookinstallatie voor vaste brandstoffen wordt zodanig gebruikt dat de uitworp met het rookgas niet meer bedraagt dan:

a. voor zwaveldioxide:

1°. 400 mg/m³, indien het thermisch vermogen van de stookinstallatie 300 MW of meer is;

2°. 700 mg/m³, indien het thermisch vermogen van de stookinstallatie minder dan 300 MW is;

b. voor stikstofoxiden:

1°. 400 mg/m³, indien het thermisch vermogen van de stookinstallatie 300 MW of meer is;

2°. 500 mg/m³, indien het thermisch vermogen van de stookinstallatie minder dan 300 MW is;

c. voor stof 50 mg/m³.

2. Een stookinstallatie voor vaste brandstoffen met een thermisch vermogen van 300 MW of meer wordt voorts zodanig gebruikt dat ten minste een ontzwavelingspercentage van 85 wordt bereikt.

3. In afwijking van het eerste lid, onder b, bedraagt de ten hoogste toegestane uitworp van stikstofoxiden voor een stookinstallatie met betrekking waartoe vergunning is verleend vóór 1 augustus 1988, 800 mg/m³, zolang na die datum de combinatie van brander en vuurhaard

niet door een andere is vervangen of daaraan wijzigingen zijn aangebracht die met nieuwbouw overeenkomen.

4. Met ingang van 15 september 1991 geldt in plaats van de in het derde lid vermelde eis van 800 mg/m³ een eis van 650 mg/m³.

Artikel 12

1. Een stookinstallatie voor vloeibare brandstoffen wordt zodanig gebruikt dat de uitworp van zwaveldioxide met het rookgas niet meer bedraagt dan:

a. 400 mg/m³ voor vloeibare brandstoffen anders dan gasolie, indien het thermisch vermogen 300 MW of meer is;

b. 1700 mg/m³ voor vloeibare brandstoffen anders dan gasolie en lichte stookolie, indien het thermisch vermogen minder is dan 300 MW.

2. Een stookinstallatie voor zware stookolie met een thermisch vermogen van 300 MW of meer wordt voorts zodanig gebruikt, dat tenminste een ontzwavelingspercentage van 85 wordt bereikt.

3. Een stookinstallatie voor vloeibare brandstoffen wordt zodanig gebruikt, dat de uitworp van stikstofoxiden met het rookgas niet meer bedraagt dan 300 mg/m³.

4. In afwijking van het derde lid, bedraagt de ten hoogste toegestane uitworp van stikstofoxiden voor een stookinstallatie met betrekking waartoe vergunning is verleend vóór 1 augustus 1988, 450 mg/m³, zolang na die datum de combinatie van brander en vuurhaard niet door een andere is vervangen of daaraan wijzigingen zijn aangebracht die met nieuwbouw overeenkomen.

5. Een stookinstallatie voor vloeibare brandstoffen met een thermisch vermogen van 50 MW of meer wordt zodanig gebruikt, dat de uitworp van stof met het rookgas niet meer bedraagt dan:

a. 100 mg/m³, indien het thermisch vermogen kleiner is dan 500 MW en het asgehalte van de brandstof meer is dan 0,06 procent;

b. 50 mg/m³ in andere gevallen dan bedoeld onder a.

6. Het eerste lid, aanhef en onder a, het tweede, derde, vierde en vijfde lid zijn niet van toepassing met betrekking tot een stookinstallatie waarin zowel aardgas als zware stookolie kan worden gestookt, indien slechts zware stookolie wordt gestookt:

a. ingeval in verband met de weersomstandigheden of storingen in de aardgastoevoer geen levering van aardgas kan plaatsvinden;

b. teneinde een noodzakelijke verversing van de voorraad zware stookolie, die wordt aangehouden met het oog op de omstandigheden, bedoeld onder a, dan wel op grond van de Wet voorraadvorming aardolieprodukten (Stb. 1986, 675), mogelijk te maken.

7. Een stookinstallatie als bedoeld in het zesde lid wordt zodanig gebruikt dat de uitworp van zwaveldioxide met het rookgas niet meer bedraagt dan 1700 mg/m³.

8. Van elk geval van het stoken van zware stookolie in de in het zesde lid genoemde omstandigheden dient terstond melding te worden gemaakt aan gedeputeerde staten die de vergunning voor de stookinstallatie hebben verleend.

Artikel 13

1. Een stookinstallatie voor gasvormige brandstoffen wordt zodanig gebruikt, dat de uitworp van zwaveldioxide met het rookgas niet meer bedraagt dan:

a. voor gasvormige brandstoffen die afkomstig zijn uit een raffinaderij:

1°. 800 mg/m³, ingeval het gasen betreft met een lage specifieke warmte-inhoud afkomstig van de laatste fase van omzetting van raffinage-residuen in petroleumcokes;

2°. 35 mg/m³, in geval het andere dan de onder 1° bedoelde gassen betreft;

b. 800 mg/m³ voor cokesovengas;

c. 200 mg/m³ voor hoogovengas;

d. 35 mg/m³ voor oxygas;

e. 5 mg/m³ voor LPG;

f. 35 mg/m³ voor andere dan de onder a tot en met e bedoelde gasvormige brandstoffen.

2. Een stookinstallatie voor aardgas met een thermisch vermogen van 7,5 MW of minder die uitsluitend gebruikt wordt voor het verhitten van water of stoom bij een druk niet hoger dan 1000 kiloPascal, zonder dat daarbij luchtvoorverwarming wordt toegepast, waarvoor op of na 15 september 1991 vergunning wordt verleend, wordt zodanig gebruikt dat de uitworp van stikstofoxiden met het rookgas niet meer bedraagt dan 175 mg/m³.

3. Een stookinstallatie voor gasvormige brandstoffen anders dan die bedoeld in het tweede lid, wordt zodanig gebruikt dat de uitworp van stikstofoxiden met het rookgas niet meer bedraagt dan 200 mg/m³.

4. In afwijking van het bepaalde in het tweede en derde lid bedraagt de ten hoogste toegestane uitworp van stikstofoxiden voor een stookinstallatie met betrekking waartoe vergunning is verleend vóór 1 augustus 1988, 350 mg/m³ zolang na die datum de combinatie van brander en vuurhaard niet door een andere is vervangen of daaraan wijzigingen zijn aangebracht die met nieuwbouw overeenkomen.

5. Een stookinstallatie voor gasvormige brandstoffen wordt zodanig gebruikt dat de uitworp van stof met het rookgas niet meer bedraagt dan:

a. 20 mg/m³ voor cokesovengas, oxygas dan wel mengsels van deze gassen met hoogovengas;

b. 10 mg/m³ voor hoogovengas, voor zover niet vermengd met cokesovengas of oxygas;

c. 5 mg/m³ voor andere dan de onder a en b bedoelde gasvormige brandstoffen.

§ 2. Emissie-eisen voor bestaande stookinstallaties

Artikel 14

Het bepaalde in § 1 is niet van toepassing op bestaande stookinstallaties.

Artikel 15

1. Een bestaande stookinstallatie voor kolen met een thermisch vermogen van 300 MW of meer wordt, indien:

a. bij het oprichten van de installatie reeds vergunning werd verleend voor het stoken van kolen en de installatie nog in bedrijf zal zijn na 31 december 1994, of

b. pas in verband met wijzigingen van de installatie vergunning werd verleend voor het stoken van kolen en de installatie nog in bedrijf zal zijn na 31 december 1999,

met ingang van 1 december 1989 zodanig gebruikt dat de uitworp van zwaveldioxide met het rookgas niet meer bedraagt dan 400 mg/m³.

2. Een stookinstallatie als bedoeld in het eerste lid wordt voorts met ingang van 1 december 1989 zodanig gebruikt dat ten minste een ontwavelingspercentage van 85 wordt bereikt.

3. Bij een bestaande stookinstallatie voor kolen in een elektriciteitscentrale wordt, voor zover een eis als gesteld in het eerste en tweede lid niet of nog niet van toepassing is en voor zover in de installatie geen

voorziening voor de ontzwaveling van rookgassen is aangebracht, met ingang van 1 juni 1987 de uitworp van zwaveldioxide met het rookgas beperkt door gebruik van kolen waarvan het zwavelgehalte, berekend als voortschrijdend gemiddelde over zes maanden en herleid op kolen met een stookwaarde van 26 MJ/kg, niet meer dan 0,8% bedraagt.

4. Een bestaande stookinstallatie voor kolen met een thermisch vermogen van 300 MW of meer wordt, indien deze na 1 januari 1989 nog 10 000 uren, herleid op uren bij een belasting van 100 procent, in gebruik zal zijn, met ingang van die datum zodanig gebruikt dat de uitworp van stikstofoxiden met het rookgas niet meer bedraagt dan 1100 mg/m³ bij gebruik van poederkool en ten hoogste 1000 mg/m³ in andere gevallen.

Artikel 16

1. Een bestaande stookinstallatie voor zware stookolie met een thermisch vermogen van 300 MW of meer wordt, indien deze na 31 december 1994 nog in bedrijf zal zijn, met ingang van 1 december 1989 zodanig gebruikt dat de uitworp van zwaveldioxide met het rookgas niet meer bedraagt dan 400 mg/m³.

2. Een stookinstallatie als bedoeld in het eerste lid wordt voorts met ingang van 1 december 1989 zodanig gebruikt dat ten minste een ontzwavelingspercentage van 85 wordt bereikt.

3. Een bestaande stookinstallatie voor vloeibare brandstoffen wordt, indien deze na 1 januari 1989 nog 10 000 uren, herleid op uren bij een belasting van 100 procent, in gebruik zal zijn, met ingang van die datum zodanig gebruikt dat de uitworp van stikstofoxiden met het rookgas niet meer bedraagt dan 700 mg/m³.

4. In afwijking van het derde lid wordt bij een bestaand procesfornuis voor vloeibare brandstoffen de uitworp van stikstofoxiden met ingang van 1 januari 1989 beperkt door toepassing van voorzieningen die voor de betreffende installatie in overeenstemming zijn met de beste uitvoerbare technieken.

5. Het eerste, tweede en derde lid zijn niet van toepassing met betrekking tot een stookinstallatie waarin zowel aardgas als zware stookolie kan worden gestookt, indien slechts zware stookolie wordt gestookt:

a. ingeval in verband met de weersomstandigheden of storingen in de aardgastoevoer geen levering van aardgas kan plaatsvinden;

b. teneinde een noodzakelijke verversing van de voorraad zware stookolie, die wordt aangehouden met het oog op de omstandigheden, bedoeld onder a, dan wel op grond van de Wet voorraadvorming aardolieproducten (Stb. 1986, 675), mogelijk te maken.

6. Een bestaande stookinstallatie voor zware stookolie wordt, voor zover een eis als gesteld in het eerste of tweede lid niet of nog niet van toepassing is, met ingang van 1 juni 1987 zodanig gebruikt dat de uitworp van zwaveldioxide met het rookgas niet meer bedraagt dan 1700 mg/m³.

7. Van elk geval van het stoken van zware stookolie in de in het vijfde lid genoemde omstandigheden dient terstond melding te worden gemaakt aan gedeputeerde staten die de vergunning voor de stookinstallatie hebben verleend.

Artikel 17

1. Een bestaande stookinstallatie voor gasvormige brandstoffen wordt, indien deze na 1 januari 1989 nog 10 000 uren, herleid op uren bij een belasting van 100 procent, in gebruik zal zijn, met ingang van die datum

zodanig gebruikt, dat de uitworp van stikstofoxiden met het rookgas niet meer bedraagt dan 500 mg/m³.

2. In afwijking van het eerste lid bedraagt de toegestane uitworp van stikstofoxiden niet meer dan 175 mg/m³ voor een bestaande stookinstallatie voor aardgas met een thermisch vermogen van 7,5 MW of minder die uitsluitend wordt gebruikt voor het verhitten van water of stoom bij een druk niet hoger dan 1000 kiloPascal zonder dat daarbij luchtvoorverwarming wordt toegepast, zodra na 15 september 1991 de branders van die stookinstallatie zijn vervangen.

3. In afwijking van het eerste lid wordt bij een bestaand procesfornuis voor gasvormige brandstoffen de uitworp van stikstofoxiden met ingang van 1 januari 1989 beperkt door toepassing van voorzieningen die voor de betreffende installatie in overeenstemming zijn met de beste uitvoerbare technieken.

4. Een bestaande stookinstallatie voor gasvormige brandstoffen die afkomstig zijn uit een raffinaderij, wordt met ingang van 1 januari 1988 zodanig gebruikt dat de uitworp van zwaveldioxide met het rookgas niet meer bedraagt dan:

a. 800 mg/m³, ingeval het gas betreft met een lage specifieke warmte-inhoud afkomstig van de laatste fase van de omzetting van raffinageresiduen in petroleumcokes;

b. 35 mg/m³, ingeval het andere dan de onder a. bedoelde gassen betreft.

5. Een bestaande stookinstallatie voor gasvormige brandstoffen bestaande uit cokesovengas, hoogovengas of oxygas, dan wel een mengsel van twee of meer van deze gassen, of van een of meer van deze gassen met aardgas, wordt met ingang van 1 januari 1988 zodanig gebruikt dat de uitworp met het rookgas niet meer bedraagt dan:

a. voor zwaveldioxide:

1°. 800 mg/m³ voor cokesovengas;

2°. 200 mg/m³ voor hoogovengas;

3°. 35 mg/m³ voor oxygas;

b. voor stof 20 mg/m³.

6. Bij het gebruik van aardgas in combinatie met een of meer andere brandstoffen wordt voor de berekening van de uitworp van zwaveldioxide met het rookgas een waarde van 35 mg/m³ gehanteerd.

§ 3. Emissie-eisen voor zwaveloxiden uit raffinaderijen

Artikel 18

1. Artikel 9 en de bepalingen van § 1 en § 2 van dit hoofdstuk, voor zover de toepassing daarvan betrekking heeft op de uitworp van zwaveldioxide, zijn niet van toepassing op stookinstallaties in een raffinaderij.

2. In een raffinaderij bedraagt:

a. met ingang van 1 juni 1987 de concentratie aan zwaveldioxide, gemiddeld over de rookgassen die afkomstig zijn van de stookinstallaties niet meer dan 2500 mg/m³;

b. met ingang van 15 september 1991 de concentratie aan zwaveldioxide gemiddeld over de rookgassen die afkomstig zijn van

1°. de bestaande stookinstallaties niet meer dan 2500 mg/m³;

2°. de stookinstallaties waarvoor op of na 29 mei 1987 vergunning is verleend, niet meer dan 1000 mg/m³;

c. met ingang van 1 januari 1991, onverminderd het bepaalde onder b, de massahoeveelheid zwaveldioxide die per tijdseenheid met de rookgassen die afkomstig zijn van de stookinstallaties wordt uitgeworpen, vermeerderd met de in die tijdseenheid uitgeworpen hoeveelheid zwaveloxiden, afkomstig van de omzetting van zwavelwaterstof in zwavel, berekend als zwaveldioxide, gedeeld door het totale

volume van de in die tijdseenheid uitgeworpen rookgassen, niet meer dan 2000 mg/m³.

3. Met ingang van 1 januari 1996 geldt, in plaats van de in het tweede lid, onder c opgenomen waarde, een waarde van 1500 mg/m³.

4. Onze Minister en Onze Minister van Economische Zaken tezamen stellen uiterlijk 31 december 1988, onderscheidenlijk 31 december 1993 vast in hoeverre maatregelen die in het Koninkrijk België, de Duitse Bondsrepubliek, het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland en de Republiek van Frankrijk zijn genomen met het oog op het beperken van de uitworp van zwaveldioxide door raffinaderijen, met ingang van 1 januari 1991, onderscheidenlijk 1 januari 1996 afwijken van de emissie-eisen gesteld in het tweede lid, onder c, onderscheidenlijk derde lid.

5. Indien bij een vaststelling als bedoeld in het vierde lid Onze Minister en Onze Minister van Economische Zaken van oordeel zijn dat de afwijkingen

a. niet zodanig zijn dat de emissie-eisen, gesteld in het tweede lid, onder c, onderscheidenlijk het derde lid, aanpassing behoeven, wordt dit in de Nederlandse Staatscourant bekend gemaakt;

b. zodanig zijn dat de emissie-eisen, gesteld in het tweede lid, onder c, onderscheidenlijk het derde lid, aanpassing behoeven, zal bij koninklijk besluit het tweede lid, onder c, onderscheidenlijk het derde lid, buiten werking gesteld worden.

6. Het gestelde in het tweede en derde lid laat onverlet de bevoegdheid van gedeputeerde staten om met betrekking tot de beperking van de uitworp van zwaveloxiden, afkomstig van de omzetting van zwavelwaterstof in zwavel, bij de verlening van een vergunning voor een raffinaderij voorschriften te stellen.

§ 4. Emissie-eisen voor stikstofoxiden afkomstig van gasturbines, gasturbine-installaties, overige combinaties van gasturbines met andere stookinstallaties en zuigermotoren

Artikel 19

Artikel 9 en de bepalingen van § 1 en § 2 van dit hoofdstuk voor zover de toepassing daarvan betrekking heeft op de uitworp van stikstofoxiden, zijn niet van toepassing op gasturbines, gasturbine-installaties en zuigermotoren.

Artikel 20

1. Een gasturbine of gasturbine-installatie wordt zodanig gebruikt, dat, teruggerekend op ISO-luchtcondities, de uitworp van stikstofoxiden met het rookgas, betrokken op de warmte-inhoud van de toegevoerde brandstof, niet meer bedraagt dan 200 g/GJ, vermenigvuldigd met een factor gelijk aan eendertigste van het gasturbinerendement.

2. Bij toepassing van het eerste lid wordt een vermenigvuldigingsfactor die kleiner is dan 1, gesteld op 1.

3. In afwijking van het bepaalde in het eerste lid wordt, indien in een gasturbine of gasturbine-installatie andere gasvormige brandstoffen dan aardgas van standaardkwaliteit worden gestookt, de factor, vermeld in het eerste lid, vermenigvuldigd met een factor die gelijk is aan de verhouding van de onderste verbrandingswaarde van de ingezette brandstof, uitgedrukt in MJ per m³, tot een verbrandingswaarde van 31,75 MJ per m³, met dien verstande dat de laatstgenoemde factor minimaal 0,9 en maximaal 1,1 bedraagt.

4. Het eerste tot en met het derde lid is op een bestaande gasturbine of bestaande gasturbine-installatie slechts van toepassing, indien deze na 31 december 1989 ten minste nog 25000 uren in bedrijf zal zijn.

5. In een geval als bedoeld in het vierde lid dient met ingang van 1 januari 1990 aan de ingevolge het eerste, tweede en derde lid, vermelde emissie-eisen te worden voldaan.

6. Met ingang van 1 januari 1990 geldt voor een gasturbine-installatie in plaats van de in het eerste lid vermelde waarde van 200 g/GJ een waarde van 135 g/GJ.

Artikel 21

1. Artikel 20 is niet van toepassing op een gasturbine die onderdeel uitmaakt van een combinatie van een gasturbine met een andere stookinstallatie, zonder dat deze combinatie een gasturbine-installatie in de zin van artikel 1 vormt.

2. Voor een combinatie van installaties als bedoeld in het eerste lid geldt voor de uitworp van stikstofoxiden met het rookgas uitsluitend de emissie-eis voor die andere stookinstallatie, met dien verstande dat het thermisch vermogen daarvan gesteld wordt op de som van de thermische vermogens van die stookinstallatie en de gasturbine.

3. Indien in een geval als bedoeld in het tweede lid artikel 13, derde lid, van toepassing is, geldt in plaats van de in dat lid vermelde waarde van 200 mg/m³ een waarde van 240 mg/m³.

Artikel 22

1. Indien een gasturbine die behoort tot een elektriciteitscentrale is gecombineerd met een andere stookinstallatie waarin meer extra brandstoffen worden bijgestookt dan een hoeveelheid die overeenkomt met anderhalfmaal het thermisch vermogen van de gasturbine, bedraagt voor deze combinatie de toegestane uitworp aan stikstofoxiden met het rookgas in afwijking van het bepaalde in de artikelen 20 en 21 niet meer dan het gemiddelde van de eisen die voor de gasturbine en voor de andere stookinstallatie elk afzonderlijk zouden gelden, waarbij het gemiddelde wordt berekend naar verhouding van de warmte-inhoud van de toegevoerde brandstoffen.

2. Voor een andere stookinstallatie die deel uitmaakt van een bestaande combinatie van installaties als bedoeld in het eerste lid, geldt voor de toepassing van de artikelen 15, vierde lid, 16, derde lid en 17, eerste lid, in plaats van een ingangsdatum van 1 januari 1989, een ingangsdatum van 1 januari 1990.

3. Artikel 20, zesde lid, is van overeenkomstige toepassing op een gasturbine als bedoeld in het eerste lid.

4. Artikel 20 is op een gasturbine als bedoeld in het eerste lid niet van toepassing wanneer in de bijbehorende stookinstallatie in de omstandigheden bedoeld in artikel 12, zesde lid, of artikel 16, vijfde lid, zware stookolie wordt gestookt.

Artikel 23

1. Een zuigermotor wordt zodanig gebruikt, dat, teruggerekend op ISO-luchtcondities, de uitworp van stikstofoxiden met het rookgas, betrokken op de warmte-inhoud van de toegevoerde brandstof, niet meer bedraagt dan:

- a. 800 g/GJ, vermenigvuldigd met eendertigste van het motorrendement, indien het aandeel van gasvormige brandstoffen in de warmte-inhoud van de toegevoerde brandstoffen 50 procent of meer bedraagt;
- b. 1200 g/GJ, vermenigvuldigd met eendertigste van het motor-

rendement, indien het aandeel van gasvormige brandstoffen in de warmte-inhoud van de toegevoerde brandstoffen minder dan 50 procent bedraagt.

2. Indien met betrekking tot een zuigermotor na 31 december 1989 vergunning is verleend, of de zuigermotor na 31 december 1989 is vervangen, gelden bij de toepassing van het eerste lid in plaats van de waarden van 800 g/GJ en 1200 g/GJ onderscheidenlijk de waarden van 270 g/GJ en 400 g/GJ.

3. Het tweede lid is niet van toepassing op een zuigermotor waarvan het asvermogen 50kW of minder bedraagt.

§ 5. Emissie-eisen voor stikstofoxiden uit de procesindustrie

Artikel 24

Voor de toepassing van artikel 12, vierde lid, en 13, vierde lid, op een procesfornuis geldt in plaats van de in die artikelen genoemde datum de datum van 15 september 1991.

Artikel 25

1. Bij toepassing van artikel 12, derde lid, of 16, derde lid, op een stookinstallatie in de procesindustrie wordt, indien een vloeibare brandstof wordt gestookt met een stikstofgehalte van n procent en n is groter dan 0,3, de emissie-eis verhoogd door deze te vermenigvuldigen met de factor $(1,76 - 1,41e^{-2,06n})$, met dien verstande dat deze factor bij toepassing van artikel 12, derde lid, maximaal 1,5 bedraagt.

2. Indien met betrekking tot een stookinstallatie van de mogelijkheid, bedoeld in het eerste lid, gebruik wordt gemaakt, dient het stikstofgehalte van de vloeibare brandstof te allen tijde bekend te zijn en dienen de daarop betrekking hebbende gegevens te worden opgenomen in een register.

HOOFDSTUK 3. BEVOEGDHEDEN GEDEPUTEERDE STATEN

Artikel 26

Gedeputeerde staten kunnen bij het nemen van een beslissing met betrekking tot een vergunning slechts voorschriften vaststellen die afwijken van de in dit besluit vastgestelde eisen, voor zover dat in de artikelen 27 en 28 is aangegeven.

Artikel 27

1. Gedeputeerde staten kunnen, indien voor een bestaande installatie op het tijdstip waarop ingevolge dit besluit een eis van toepassing wordt, reeds een strengere eis gold, die strengere eis met betrekking tot die installatie handhaven.

2. Gedeputeerde staten kunnen:

a. voor een stookinstallatie voor kolen een strengere dan de in artikel 11, eerste lid, onder c, gestelde eis voor stof stellen, doch niet strenger dan 20 mg/m³;

b. voor een bestaande stookinstallatie die na 31 december 1994 nog in bedrijf zal zijn, na 1 januari 1989 voor stikstofoxiden:

1°. indien het een stookinstallatie voor kolen betreft, een strengere dan de in artikel 15, vierde lid, gestelde eis stellen, doch niet strenger dan 800 mg/m³;

2°. indien het een stookinstallatie voor vloeibare brandstoffen betreft,

een strengere dan de in artikel 16, derde lid, gestelde eis stellen, doch niet strenger dan 450 mg/m³;

3°. indien het een stookinstallatie voor gasvormige brandstoffen betreft, een strengere dan de in artikel 17, eerste lid, gestelde eis stellen, doch niet strenger dan 350 mg/m³;

c. voor een gasturbine-installatie en voor een gasturbine waarop artikel 22 van toepassing is, een strengere dan de in artikel 20, eerste lid, gestelde eis voor stikstofdioxiden stellen, doch niet strenger dan een die overeenkomt met vervanging van de waarde van 200 g/GJ vermeld in dat eerste lid door 135 g/GJ;

d. voor een gasturbine-installatie en voor een gasturbine waarop artikel 22 van toepassing is, vanaf 1 januari 1990 een strengere dan de in artikel 20, zesde lid, gestelde eis voor stikstofdioxiden stellen, doch niet strenger dan een die overeenkomt met vervanging van de waarde van 135 g/GJ, vermeld in dat zesde lid, door 100 g/GJ;

e. voor een zuigermotor een strengere dan de in artikel 23, eerste lid, gestelde eis voor stikstofdioxiden stellen, doch niet strenger dan een die overeenkomt met vervanging van de waarden van 800 g/GJ en 1200 g/GJ, vermeld in dat lid door onderscheidenlijk 270 g/GJ en 400 g/GJ;

f. voor een zuigermotor, waarop artikel 23, tweede lid, van toepassing is, een strengere dan de in dat lid gestelde eis voor stikstofdioxiden stellen, doch niet strenger dan een die overeenkomt met vervanging van de waarden van 270 g/GJ en 400 g/GJ, vermeld in dat tweede lid door onderscheidenlijk 100 g/GJ en 150 g/GJ;

3. Gedeputeerde staten kunnen een strengere eis stellen dan een in dit besluit gestelde eis of dan met toepassing van het eerste en tweede lid mogelijk is, indien de aanvrager of houder van een vergunning bereid en in staat is om aan die strengere eis te voldoen en gedeputeerde staten dientengevolge niet tot weigering of intrekking van de vergunning behoeven over te gaan.

Artikel 28

1. Gedeputeerde staten kunnen, de inspecteur gehoord, voor een bestaande stookinstallatie:

a. minder strengere eisen dan de in de artikelen 15, vierde lid, 16, derde lid, 17, eerste lid, 17, vijfde lid, onder a, en 20, zesde lid, gestelde eisen stellen, voor zover naar hun oordeel de installatie, gezien de actuele stand der techniek, niet zodanig kan worden aangepast of verbouwd dat aan het bepaalde in genoemde artikelen kan worden voldaan;

b. afwijken van het bepaalde in artikel 38 voor zover het betreft de regels met betrekking tot continue meting van stikstofdioxiden, voor zover naar hun oordeel op andere wijze wordt aangetoond dat de stookinstallatie aan de daarop betrekking hebbende emissie-eis voldoet.

2. Het bepaalde in het eerste lid is slechts van toepassing, indien een desbetreffend voorschrift vóór het tijdstip waarop het bepaalde in een in dat lid genoemd artikel op de stookinstallatie van toepassing wordt, in de vergunning is opgenomen.

3. Gedeputeerde staten kunnen, de inspecteur gehoord, voor een stookinstallatie in de procesindustrie in de in het vijfde, en zesde lid aangegeven gevallen minder strenge eisen stellen voor zover naar hun oordeel bij de actuele stand van de techniek de stookinstallatie nog niet zodanig kan worden gebouwd, onderscheidenlijk aangepast of verbouwd, dat aan het bepaalde in genoemde artikelen kan worden voldaan.

4. De actuele stand van de techniek, bedoeld in het derde lid, dient mede te worden gezien in relatie tot het in het belang van het milieu verantwoorde gebruik van in de inrichting gegenereerde brandstoffen en,

voor zover het een procesfornuis betreft, de voor het proces noodzakelijke wijze van bedrijven van dat procesfornuis.

5. Voor een stookinstallatie in een raffinaderij voor destillatie- en omzettingsresiduen afkomstig van ruwe aardolie, waarvan het aandeel gasvormige brandstoffen minder bedraagt dan 50 procent, en waarvoor op of na 29 mei 1987 vergunning is verleend, kan een minder strenge eis worden gesteld dan met toepassing van artikel 9, eerste lid, en de krachtens artikel 12, derde lid, juncto artikel 25, eerste lid, geldende eisen en de in artikel 13, derde, vierde of vijfde lid, onder c, gestelde eisen, maar niet minder streng dan:

- a. voor stikstofoxiden: 450 mg/m³;
- b. voor stof, bij een asgehalte van de brandstof van meer dan 0,06%: 100 mg/m³ en bij een asgehalte van de brandstof van 0,06% of minder: 50 mg/m³.

6. Voor een andere stookinstallatie dan bedoeld in het vijfde lid, waarvoor op of na 1 augustus 1988 vergunning is verleend, kan een minder strenge eis gesteld worden dan de krachtens artikel 12, derde lid, juncto artikel 25, eerste lid, geldende eisen en de in artikel 13, derde lid, gestelde eis, maar niet minder streng dan 450 mg/m³ bij gebruik van vloeibare brandstoffen en 350 mg/m³ bij gebruik van gasvormige brandstoffen.

7. Gedeputeerde staten doen onverwijld mededeling aan Onze Minister van beslissingen op grond van dit artikel.

Artikel 29

Gedeputeerde staten kunnen nadere eisen stellen met betrekking tot:

- a. het goed functioneren van een stookinstallatie;
- b. de melding van een voorval en de melding van de maatregelen als bedoeld in artikel 8;
- c. het bepaalde in artikel 5a, 16, vierde lid, en 17, derde lid;
- d. het bepaalde in artikel 37, eerste lid, en de ministeriële regels bedoeld in artikel 45.

HOOFDSTUK 4. MEETMETHODEN

Artikel 30

1. De bepalingen van dit hoofdstuk zijn van toepassing op stookinstallaties, waarvoor in dit besluit of met toepassing van artikel 27, tweede en derde lid van dit besluit emissie-eisen zijn gesteld.

2. In afwijking van het eerste lid zijn:

- a. de artikelen 31 tot en met 36 niet van toepassing op de meting van concentraties aan zwaveloxiden in een raffinaderij.
- b. de artikelen 38 tot en met 42 niet van toepassing op de meting van concentraties aan stikstofoxiden bij bestaande procesfornuizen.

Artikel 31

1. De concentratie aan zwaveldioxide in rookgas wordt bij een stookinstallatie met een thermisch vermogen van 300 MW of meer bepaald door middel van continue meting.

2. Continue meting voor de bepaling van de concentratie aan zwaveldioxide is:

- a. rechtstreekse continue meting van de concentratie in het rookgas, of
- b. bij gebruik van gasvormige brandstoffen, continue meting van het zwavelgehalte van elk van die brandstoffen.

3. In afwijking van het bepaalde in het eerste lid is continue meting

niet verplicht, indien het in acht nemen van de emissie-eisen uitsluitend door middel van het stoken van brandstoffen met een bepaald zwavelgehalte geschiedt.

Artikel 32

1. De concentratie aan zwaveldioxide in rookgas wordt bepaald door middel van een afzonderlijke meting bij een stookinstallatie met een thermisch vermogen, kleiner dan 300 MW, tenzij:

a. continue meting plaatsvindt, of
b. het in acht nemen van de emissie-eisen uitsluitend door middel van het stoken van brandstoffen met een bepaald zwavelgehalte geschiedt.

2. De afzonderlijke meting, bedoeld in het eerste lid, wordt:

a. indien het thermisch vermogen 50 MW of meer bedraagt, zo spoedig mogelijk nadat een emissie-eis op de stookinstallatie van toepassing is geworden, doch uiterlijk 12 maanden nadien een eerste maal verricht, en vervolgens iedere keer na afloop van een periode van drie jaar;

b. indien het thermisch vermogen kleiner is dan 50 MW, zo spoedig mogelijk nadat een emissie-eis op de stookinstallatie van toepassing is geworden, doch uiterlijk 12 maanden nadien verricht.

Artikel 33

1. Indien toepassing wordt gegeven aan artikel 31, derde lid, of indien artikel 32, eerste lid, onder b, van toepassing is, dient te allen tijde aan de hand van gegevens met betrekking tot het zwavelgehalte van elke ingezette brandstof en andere gegevens die noodzakelijk zijn om de uitworp aan zwaveldioxide te berekenen, te kunnen worden aangetoond dat aan de van toepassing zijnde emissie-eisen is voldaan.

2. De gegevens, bedoeld in het eerste lid, dienen in een register te worden opgenomen.

3. Indien in een stookinstallatie waarop artikel 12, eerste lid, onder b, of zevende lid, dan wel 16, zesde lid, van toepassing is, zware stookolie wordt gestookt met een zwavelgehalte van niet meer dan 1%, is aan de in genoemde artikelen gestelde emissie-eis voldaan en kan in afwijking van het bepaalde in het eerste lid worden volstaan met registratie van het zwavelgehalte van genoemde brandstof

Artikel 34

1. Indien de concentratie aan zwaveldioxide in rookgas wordt bepaald door middel van continue meting, geldt een emissie-eis als in acht genomen, indien in een kalenderjaar:

a. geen kalendermaandgemiddelde de waarde van de emissie-eis te boven gaat en

b. 97% van alle 48-uursgemiddelden niet hoger ligt dan 110% van de waarde van de emissie-eis.

2. Voor de toepassing van het eerste lid worden meetuitkomsten verkregen tijdens perioden als bedoeld in artikel 7, eerste lid, onder a, alsmede tijdens het opstarten en stilleggen niet meegerekend.

Artikel 35

1. Een eerste afzonderlijke meting als bedoeld in artikel 32, tweede lid, onder a, wordt verricht bij een belasting van de stookinstallatie van 100 procent.

2. In afwijking van het bepaalde in het eerste lid wordt een eerste

afzonderlijke meting bij een bestaande stookinstallatie verricht bij een belasting van meer dan 60 procent.

3. Een vervolgmeting als bedoeld in artikel 32, tweede lid, onder a, of een afzonderlijke meting als bedoeld in artikel 32, tweede lid, onder b, wordt verricht bij een belasting van meer dan 60 procent.

Artikel 36

1. Bij een afzonderlijke meting als bedoeld in artikel 32 geldt een emissie-eis als in acht genomen, indien geen enkele meetuitkomst boven de waarde van de emissie-eis ligt.

2. Indien één van de meetuitkomsten die onderdeel uitmaken van één afzonderlijke meting boven de waarde van de emissie-eis ligt, mag binnen een door de vergunningverlener vast te stellen periode op grond van een serie nadere metingen alsnog worden vastgesteld of aan de emissie-eis is voldaan.

Artikel 37

1. Indien de uitwerp aan zwaveldioxide van een stookinstallatie die onderdeel uitmaakt van een raffinaderij, uitsluitend wordt bepaald door het zwavelgehalte van de ingezette brandstoffen en geen rechtstreekse continue meting van de concentratie aan zwaveldioxide in het rookgas plaatsvindt, dienen de aard en de gebruikte hoeveelheden van elk van de ingezette brandstoffen, het zwavelgehalte daarvan en andere gegevens die noodzakelijk zijn om de uitwerp aan zwaveldioxide te kunnen berekenen, te allen tijde bekend te zijn.

2. Bij andere stookinstallaties in een raffinaderij dan bedoeld in het eerste lid dient de uitwerp te worden bepaald door middel van rechtstreekse continue meting van de concentratie aan zwaveldioxide in het rookgas.

3. De gegevens bedoeld in het eerste lid, dienen te worden opgenomen in een register.

4. De concentratie aan zwaveloxiden van de onderscheiden delen van een raffinaderij als bedoeld in artikel 18, tweede lid, onder b, dient te worden berekend aan de hand van de met toepassing van het eerste en tweede lid verkregen gegevens, en, met ingang van 1 januari 1991 voor de vaststelling van de concentraties bedoeld in artikel 18, tweede lid, onder c, mede aan de hand van gegevens inzake de uitwerp van zwaveloxiden afkomstig van de omzetting van zwavelwaterstof in zwavel.

5. Aan de onderscheiden emissie-eisen bedoeld in artikel 18, tweede lid, onder a, b, onder 1°, en c, is voldaan, indien geen 24-uursgemiddelde, berekend overeenkomstig het vierde lid, de waarde van de toepasselijke emissie-eis te boven gaat.

6. Aan de emissie-eis, bedoeld in artikel 18, tweede lid, onder b, onder 2°, is voldaan, indien in een kalenderjaar van de meetuitkomsten berekend overeenkomstig het vierde lid:

- a. geen kalendermaandgemiddelde de waarde van de emissie-eis te boven gaat en
- b. 97% van alle 48-uursgemiddelden niet hoger ligt dan 110% van de waarde van de emissie-eis.

Artikel 38

1. Voor de bepaling van de concentratie aan stikstofoxiden in rookgas bij een andere stookinstallatie dan een gasturbine of een gasturbine-installatie, een zuigermotor of een combinatie van installaties als bedoeld in artikel 22, zijn de artikelen 31, eerste lid, 32, eerste lid, onder a, en tweede lid, 35 en 36 van overeenkomstige toepassing.

2. Continue meting voor de bepaling van de concentratie aan stikstofoxiden bij een stookinstallatie als bedoeld in het eerste lid is:

a. rechtstreekse continue meting van de concentratie in het rookgas, of

b. continue meting van een of meer parameters van de voor een stookinstallatie vastgestelde uitworpkarakteristiek voor stikstofoxiden. De uitworpkarakteristiek en de keuze van de continu te meten parameters dienen zodanig te zijn, dat de concentratie aan stikstofoxiden in het rookgas daarmee steeds ondubbelzinnig kan worden vastgesteld.

3. Indien de concentratie aan stikstofoxiden wordt bepaald door middel van continue meting bij een stookinstallatie als bedoeld in het eerste lid, geldt de emissie-eis als in acht genomen, indien:

a. geen kalendermaandgemiddelde de waarde van de emissie-eis te boven gaat, en

b. 95% van alle 48-uursgemiddelden niet hoger ligt dan 110% van de emissie-eis.

4. Voor de toepassing van het derde lid worden meetuitkomsten verkregen tijdens perioden als bedoeld in artikel 8, eerste lid, alsmede tijdens het opstarten en stilleggen, niet meegerekend.

Artikel 38a

Indien in een stookinstallatie als bedoeld in artikel 13, tweede lid, of in een stookinstallatie waarop artikel 17, tweede lid, van toepassing is, uitsluitend branders zijn geïnstalleerd, die behoren tot een type dat, blijkens keuring door een door Onze Minister aan te wijzen instantie, bij toepassing in zo'n stookinstallatie ertoe leidt dat de uitworp van stikstofoxiden voldoet aan de gestelde eis, is aan het bepaalde in de artikelen 13, tweede lid, of 17, tweede lid, voldaan en blijft artikel 38, eerste lid, buiten toepassing.

Artikel 39

1. De concentratie aan stikstofoxiden in rookgas wordt bij een gasturbine, een gasturbine-installatie of een combinatie van installaties als bedoeld in artikel 22, bepaald door middel van:

a. continue meting, indien ter bestrijding van de uitworp van stikstofoxiden met het rookgas injectie van water, stoom of een ander inert materiaal wordt toegepast, dan wel voor zover het een stookinstallatie betreft waarvoor op of na 29 mei 1987 vergunning is verleend, indien het thermisch vermogen 300 MW of meer is;

b. een afzonderlijke meting in andere gevallen dan die bedoeld onder a, tenzij continue meting plaatsvindt.

2. Voor de continue meting als bedoeld in het eerste lid, is artikel 38, tweede lid, van overeenkomstige toepassing.

3. De concentratie aan stikstofoxiden in rookgas wordt bij een zuiger-motor bepaald door middel van een afzonderlijke meting.

Artikel 40

1. Indien de concentratie aan stikstofoxiden bij een gasturbine, een gasturbine-installatie of een combinatie van installaties als bedoeld in artikel 22 wordt bepaald door continue meting, geldt de emissie-eis als in acht genomen indien van de meetuitkomsten geen halfuurgemiddelde boven de waarde van de emissie-eis ligt.

2. Voor de toepassing van het eerste lid wordt de uitworp tijdens perioden als bedoeld in artikel 8, eerste lid, en de uitworp tijdens het opstarten en stilleggen van de gasturbine-installatie of van de combinatie van installaties als bedoeld in artikel 22, niet meegerekend.

Artikel 41

Indien de concentratie aan stikstofoxiden bij een gasturbine of een gasturbine-installatie, een combinatie van installaties als bedoeld in artikel 22 of een zuigermotor afzonderlijk wordt gemeten, wordt zo spoedig mogelijk nadat een emissie-eis van toepassing is geworden, doch uiterlijk binnen 12 maanden nadien, een eerste maal een afzonderlijke meting verricht, en vervolgens iedere keer na afloop van een periode van drie jaar.

Artikel 42

1. Een afzonderlijke meting als bedoeld in artikel 39 wordt verricht bij de hoogste belasting waarbij de gasturbine of de zuigermotor continu kan worden bedreven en:

a. indien de maximale bijstook in de bijbehorende ketel volgens de ontwerpspecificatie 10 procent of meer is van het thermische vermogen van de gasturbine-installatie, bij een bijstook in de bijbehorende ketel van 10 procent, of indien dat meer is, bij een minimale bijstook:

1°. overeenkomstig de desbetreffende specificatie in de vergunning-voorschriften, of, bij ontbreken daarvan,

2°. overeenkomstig de desbetreffende ontwerpspecificatie;

b. indien de maximale bijstook in de bijbehorende ketel volgens de ontwerpspecificatie kleiner is dan 10 procent van het thermische vermogen van de gasturbine-installatie, bij een maximale bijstook in de bijbehorende ketel.

2. Bij toepassing van het eerste lid is artikel 36 van overeenkomstige toepassing.

Artikel 42a

1. Indien een zuigermotor waarin uitsluitend aardgas wordt gestookt, behoort tot een type dat blijkens keuring door een door Onze Minister aan te wijzen instantie met betrekking tot de uitwerp van stikstofoxiden voldoet aan de in artikel 23 gestelde eis voor de categorie waartoe dat type behoort en de zuigermotor wordt gedreven conform de bedrijfsvoorschriften van de leverancier voor dat type, is aan het bepaalde in artikel 23 voldaan en blijft artikel 39, derde lid, buiten toepassing.

2. De juiste afstelling van de motor voor de wijze van drijven, bedoeld in het eerste lid, dient bij onderhoudsbeurten te worden gecontroleerd, hetgeen dient te blijken uit een verslag van de uitgevoerde onderhoudsbeurten.

Artikel 43

1. Voor de bepaling van de concentratie aan stof in rookgas zijn de artikelen 31, eerste en tweede lid, 32, eerste lid, aanhef en onder a, en tweede lid, 33, 34, 35 en 36, alsmede bij gebruik van gasvormige brandstoffen de artikelen 31, derde lid, en 32, eerste lid, aanhef en onder b, van overeenkomstige toepassing.

2. Aan het bepaalde in artikel 13, vijfde lid, aanhef en onder c, en aan het bepaalde in artikel 33 is voldaan, indien in een stookinstallatie waarop vorengenoemd artikelonderdeel van toepassing is, uitsluitend aardgas wordt gestookt.

Artikel 43a

1. Indien continue meting van de concentratie aan zwaveldioxide onderscheidenlijk stikstofoxiden in rookgas van een stookinstallatie plaatsvindt, dient de per dag uitgeworpen massahoeveelheid zwaveldioxide, onderscheidenlijk stikstofoxiden dagelijks te worden vastgesteld en opgeteld bij de hoeveelheid die in de voorafgaande dagen van het kalenderjaar is uitgeworpen. De vaststelling geschiedt mede op basis van het rookgasdebiet.

2. Indien de concentratie aan zwaveldioxide onderscheidenlijk stikstofoxiden in rookgas van een stookinstallatie niet continu wordt gemeten, dient na afloop van elk kalenderjaar een raming van de totale uitgeworpen massahoeveelheid aan zwaveldioxide, onderscheidenlijk stikstofoxiden te worden opgesteld.

3. Vóór 1 maart van elk kalenderjaar worden de op grond van het eerste en tweede lid vastgestelde gegevens met betrekking tot de in het afgelopen kalenderjaar totaal uitgeworpen massahoeveelheid zwaveldioxide en stikstofoxiden aan gedeputeerde staten die de vergunning hebben verleend, toegezonden.

Artikel 44

De resultaten van de bij of krachtens het bepaalde in dit hoofdstuk uitgevoerde metingen, alsmede andere gegevens die nodig zijn om te kunnen beoordelen of in overeenstemming met dit besluit is gehandeld, worden door degene die de inrichting drijft, in de inrichting ter beschikking gehouden voor controle, indien het:

- a. meetresultaten of andere gegevens betreft die betrekking hebben op afzonderlijke metingen: gedurende de verdere levensduur van de stookinstallatie;
- b. andere meetresultaten of andere gegevens betreft: gedurende drie kalenderjaren.

Artikel 45

Onze Minister stelt nadere regels met betrekking tot de wijze waarop de concentraties aan zwaveldioxide, stikstofoxiden en stof in het rookgas en het voldoen aan de andere vereisten van dit besluit moeten worden vastgesteld.

HOOFDSTUK 5. OVERIGE BEPALINGEN

Artikel 46

1. Ingeval met betrekking tot zware stookolie een besluit krachtens artikel 5 of 6 van de Distributiewet 1939 (Stb. 633) is vastgesteld en toepassing is gegeven aan artikel 5a van het Besluit zwavelgehalte brandstoffen, kan Onze Minister, in overeenstemming met Onze Minister van Economische Zaken, voor stookinstallaties voor zware of lichte stookolie waarop artikel 12, eerste en tweede of zevende lid, of artikel 16, eerste en tweede of zesde lid, van het onderhavige besluit van toepassing is, waarden voor de toegestane uitworp aan zwaveldioxide vaststellen, die in de plaats komen van de waarden vermeld in die leden.

2. Een waarde als bedoeld in het eerste lid is voor stookinstallaties waarvoor een emissie-eis van 1700 mg/m³ geldt, niet hoger dan de waarde voor de uitworp van zwaveldioxide met het rookgas, die zou optreden wanneer zware stookolie wordt verbruikt met een zwavelge-

halte, gelijk aan een gehalte dat is vastgesteld met toepassing van artikel 5a van het Besluit zwavelgehalte brandstoffen.

3. Voor stookinstallaties waarvoor een emissie-eis van 400 mg/m³ geldt, is de in het eerste lid bedoelde waarde niet hoger dan 15 procent van de met toepassing van het tweede lid verkregen waarde.

4. Een besluit krachtens het eerste lid vervalt, behoudens eerdere intrekking, drie maanden na het tijdstip, te rekenen waarvan niet langer een besluit krachtens de Distributiewet 1939, als bedoeld in het eerste lid, in werking is.

5. Een besluit krachtens het eerste lid, alsmede een besluit tot intrekking van een zodanig besluit wordt in de Nederlandse Staatscourant bekend gemaakt.

Artikel 47

De aan een vergunning verbonden voorschriften blijven, met betrekking tot onderwerpen waarin dit besluit voorziet, van kracht voor zover deze niet in strijd zijn met het bij of krachtens dit besluit bepaalde.

Artikel 48

1. Overschrijding van de in artikel 15, derde lid, en 16, zesde lid, gestelde eisen, is toegestaan voor zover noodzakelijk om de op het tijdstip van inwerkingtreding van dit besluit in de inrichting waartoe de stookinstallatie behoort, aanwezige voorraad brandstof met een zodanig zwavelgehalte dat niet aan de emissie-eis kan worden voldaan, te verstoken.

2. Ingeval de stookinstallatie behoort tot een elektriciteitscentrale is overschrijding van de in het eerste lid bedoelde eisen tevens toegestaan met betrekking tot het stoken onder de omstandigheden bedoeld in artikel 16, vijfde lid, van zware stookolie die op 29 mei 1987 voor gebruik in die omstandigheden aanwezig was in een andere elektriciteitscentrale.

Artikel 48a

Voor een stookinstallatie anders dan een procesfornuis waarop dit besluit van toepassing is als gevolg van de wijziging van het thermisch vermogen van 75 MWth in 50 MWth, genoemd in artikel 1, onder d, van het Inrichtingenbesluit artikel 19, eerste lid, Wet inzake de luchtverontreiniging (Stb. 1972, 294), geldt:

a. voor de toepassing van artikel 11, derde juncto vierde lid, artikel 12, vierde lid, en 13, vierde lid, in plaats van de aldaar genoemde datum, de datum van 15 september 1991;

b. artikel 16, derde lid en artikel 17, eerste lid, niet;

c. voor de toepassing van artikel 20, vierde lid, in plaats van de datum van 31 december 1989, de datum van 14 september 1991.

d. in afwijking van de in artikel 16, zesde lid, en in artikel 20, vijfde lid, vastgestelde ingangsdata, een ingangsdatum van 15 september 1991.

Artikel 48b

De eisen met betrekking tot:

a. zwaveldioxide, stikstofoxiden en stof voor stookinstallaties voor vaste brandstoffen anders dan kolen;

b. zwaveldioxide en stof voor stookinstallaties voor vloeibare brandstoffen anders dan zware stookolie;

c. zwaveldioxide voor stookinstallaties voor gasvormige brandstoffen als bedoeld in artikel 13, eerste lid, onder e en f, en met betrekking tot

stof voor stookinstallaties voor gasvormige brandstoffen als bedoeld in artikel 13, vijfde lid, onder b en c;

d. stikstofdioxide voor procesfornuizen;

e. zwaveldioxide, stikstofdioxide en stof voor stookinstallaties als bedoeld in artikel 48a, voor zover niet vallend onder a tot en met d; gelden voor een stookinstallatie waarvoor na 28 mei 1987 maar voor 15 september 1991 vergunning is verleend met ingang van laatstbedoelde datum.

Artikel 49

Het Besluit zwavelgehalte brandstoffen¹ wordt gewijzigd als volgt.

A. Artikel 1, komt te luiden:

Artikel 1

1. Het is verboden

a. gasolie met een zwavelgehalte van meer dan 0,3%,

b. lichte stookolie met een zwavelgehalte van meer dan 0,7%,

c. zware stookolie en andere minerale oliën met een zwavelgehalte van meer dan 2,0%,

d. andere brandstoffen, vast, vloeibaar of gasvormig, met een zwavelgehalte van meer dan 1,5%, als brandstof te gebruiken.

2. Het is voorts verboden stoffen als bedoeld in het eerste lid in te voeren, ten verkoop aan te bieden, te verkopen of af te leveren tenzij dit geschiedt aan een persoon of met een bestemming voor een persoon,

a. die de stoffen, naar redelijkerwijs moet worden aangenomen, anders dan als brandstof of niet in Nederland gebruikt;

b. die op grond van een krachtens artikel 3 verleende ontheffing bevoegd is de stoffen als brandstof te gebruiken;

c. die op grond van artikel 2, tweede of derde lid, bevoegd is de stoffen als brandstof te gebruiken.

3. Onder gasolie, lichte stookolie, zware stookolie en andere minerale oliën wordt verstaan hetgeen daaronder wordt verstaan voor de toepassing van de Wet op de accijns van minerale oliën (Stb. 1964, 207).

4. Met ingang van 1 november 1987 geldt in plaats van de in het eerste lid, onder c, opgenomen waarde, een waarde van 1,0% en in plaats van de in het eerste lid, onder d, opgenomen waarde, een waarde van 1,2%.

B. Artikel 2, tweede en derde lid, komt te luiden:

2. Artikel 1, eerste lid, geldt niet voor zeeschepen en voor proeven met voor zeeschepen bestemde motoren.

3. Voor zover bij het Besluit emissie-eisen stookinstallaties Wet inzake de luchtverontreiniging dan wel bij een algemene maatregel van bestuur op grond van artikel 2a Hinderwet eisen met betrekking tot de uitworp van zwaveloxiden met het rookgas van een stookinstallatie van toepassing zijn gelden de volgende bepalingen niet:

a. voor een inrichting voor de raffinage van aardolie: artikel 1, eerste lid;

b. voor een andere inrichting dan bedoeld onder a: artikel 1, eerste lid, onder c en d.

C. Artikel 3, tweede lid, vervalt; het derde en vierde lid worden vernummers tot tweede en derde lid.

¹ Laatstelijk gewijzigd bij koninklijk besluit van 23 april 1980, Stb. 407.

Artikel 50

1. Dit besluit treedt in werking met ingang van de eenendertigste dag na datum van uitgifte van het Staatsblad waarin het is geplaatst.
2. Dit besluit kan worden aangehaald als het Besluit emissie-eisen stookinstallaties Wet inzake de luchtverontreiniging.